

stelsel bij het herstarten uit het water, hebben de neiging tot het breken van stokken als ze in het water liggen in de branding. Hun gewicht/oppervlakte verhouding bij het

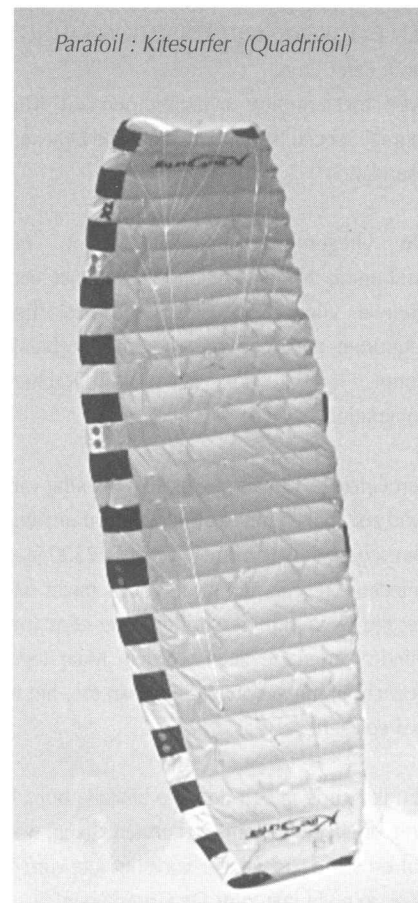
opschalen hebben een negatieve beïnvloeding van de vliegeigenschappen tijdens lichte- en gemiddelde wind.

* De parafoil-vlieger. Gesloten matras-vliegers hebben een excellent herstartgedrag uit

het water, ze hebben veel efficiënt vermogen, maar neigen nerveus te zijn, zijn gevoelig voor openbarsten op de stiknaden bij harde neus landingen en er bestaat vrijwel geen 'power-controle'. Ik heb nooit kunnen begrijpen waarom het niet mogelijk is een automatisch reef systeem te bewerkstelligen in een matrasvlieger. Het is in grotere of kleinere mate mogelijk gebleken voor elke andere soort tractievlieger. In de 15 jaar van intensief wereldwijd werk, is er tot nu toe geen enkele ontwikkelaar toe in staat gebleken. Het is dus misschien een fundamenteel probleem.

* Er zijn vliegers met een enkel zeil met opblaasbare buizen en een complete set tomen zoals Da Vinci, Nexus and Seamik en die kunnen worden ontworpen met een bruikbare hoeveelheid power-control. Hun vermogen en efficiency zijn uitstekend en de enige duidelijke nadelen zijn het marginaal herstarten uit het water (wanneer ze plat op het water liggen kan dat moeilijk zijn) en de tomen die in de war kunnen raken.

* Er zijn de Wipika/Naish type vliegers die hebben bijna alles. Uitstekend herstarten uit het water, goede stabiliteit en grote power-controle. Heden ten dage is hun enige nadeel

de prijs, maar dat hoeft niet altijd zo te blijven, dat zal pas duidelijk worden na de hui-

